

Tožba, vložena 4. novembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-474/08)

(2009/C 32/21)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Patakia in B. Schima, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija,

s tem da ni določila, da se lahko primeri zavrnitve dostopa do distribucijskega ali prenosnega omrežja predložijo regulatornemu organu, ki odloča z zavezujočim sklepom v roku dveh mesecev, v skladu s členom 23(5) Direktive 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES ⁽¹⁾,

s tem da je ukinila določene odločilne elemente za izračun tarif za pristojnosti regulatornega organa, določenih v členu 23(2) Direktive 2003/54/ES,

ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvič, Komisija navaja, da prenos člena 23(5) Direktive 2003/54/ES ni opravljen. Upoštevne določbe belgijskega zakona o organizaciji trga z električno energijo naj bi bile namreč tako splošne, da naj z njimi ne bi bilo mogoče zanesljivo ugotoviti obstoja pravice do individualne pritožbe zoper odločbe o zavrnitvi dostopa do distribucijskega ali prenosnega omrežja za električno energijo. Te določbe naj zlasti ne bi določale natančnih pravil postopka in nobenega roka za odgovor regulatornega organa, v tem primeru Commission nationale de régulation de l'électricité (nacionalna komisija za regulacijo električne energije, v nadaljevanju: CRE).

Drugič, tožeča stranka očita toženi stranki, da je kršila člen 23(2) Direktive 2003/54/ES, s tem da naj bi kralja, namreč organ, ki ni CRE, pooblastila za določitev posebnih pravil o amortizaciji in dobičku v zvezi z investicijami v nacionalnem in evropskem interesu. Ta postopek naj ne bi bil v skladu z zgoraj navedenim členom, ker se zdi, da naj regulatorni organ v teh dveh

primerih ne bi imel nobenega vpliva na metodologije, uporabljene za izračun ali določitev tarif prenosa in distribucije.

⁽¹⁾ UL L 176, str. 37.

Tožba, vložena 5. novembra 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-475/08)

(2009/C 32/22)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Patakia in B. Schima, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija,

s tem ko – v nasprotju s členom 7 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES ⁽¹⁾ – ni imenovala upravljavcev sistemov,

s tem ko – v nasprotju s členoma 18 in 25(2) Direktive 2003/55/ES ni določila samo reguliranega dostopa tretjih strank do omrežja, ampak tudi dostop tretjih strank na podlagi pogajanj,

in s tem ko ni prenesla člena 22(3)(d) in (e) ter (4) Direktive 2003/55/ES,

ni izpolnila svojih obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v podporo svoji tožbi navaja tri očitke.

Tožeci stranki najprej očita, da v nasprotju s členi od 7 do 11 Direktive 2003/55/ES ni imenovala upravljavcev prenosnega omrežja, skladišč plina in obratov za utekočinjeni zemeljski plin.

Dalje tožeci stranki očita, da je glede novih strank vzpostavila pravno negotovost, in sicer ker ustvarja vtis, da je dostop do omrežja na podlagi pogajanj alternativa reguliranemu dostopu. Vendar naj bi iz členov 18 in 25(2) Direktive 2003/55/ES jasno